

נשים מכריחות גברים לבעול נשים אחרות

היה יא אה פ סדו חת

נה מראשהעין, באשמת אינוס בנסיבות מחמירות ובבעילת קטינה.

לפי כתב-האישום פנה גבי השש אל הקטינה וביקש שתביא לו נערות לשם קיום מגע מיני. בתיאום איתו היתה מור מינה נערות לבוא לבילוי במועדון בראשי העין, ומשם היתה לוקחת אותן לצריפו של חשש. הוא היה אונס אותן, כשהיא נמצאת בסביבה.

אונס

בבית-הכנסת

היא נאשמת כי הביאה אליו קטינה, שנאנסה על-ידו ועל-ידי שלושה בחורים אחרים. גם הבחורים הועמדו לדין על אר נס זה, בתיק אחר. סניגוריהם טענו כי לא היה זה אונס כלל, וכי המדובר בחבור רה בעלת רמה מוסרית ירודה שבה כו לשם שוכבים עם כולם, וההוכחה, לדברי הם, שלא היה אונס היא, כי הקטינה נש- ארה ללון בצריף, בחברת שני הבחורים שאנסוה ועוד בחורה, ואף השתתפה אי- תם בלקיקת גלידה שהביא אחד הנאשמים, העוסק בהובלת גלידה. בית-המישפט ה מחוץ קיבל את הטענה הזו ושיחרר את הבחורים בערובה. אולם בעירעור שהוגש לבית-המישפט העליון הם הוחזרו למעצר.

אונס אחר שבו היא נאשמת היה אינור סה של שרה עקיבוב, שאותה פגשה ליד מועדון חצות בפתח-תיקוה, והזמינה אר תה למועדון בראשהעין. שם חיכה לה ראובן מחפוד, שגרר את שרה לבית-הכני סת ואנסה בתוכו. אחריו באו עוד שבעה צעירים, וכולם אנסו אותה. רק ארבעה מבין האנסים זוהו, וגם הם הועמדו לדין.

למרות שבמיקרה הנה לא נאשמת ה קטינה בכך שהיכתה את הנאנסות או השי תמשה נגדן בכוח, הרי שכאשר תיאמה, כפי שטוען כתב-האישום, את הבאת הנע- רות לגברים, מתוך ידיעה כי יאנסו אותן, הפכה שותפה למעשה. דינה לפי החוק בדיוק כדינם של העבריינים העיקריים. גם העונש הצפוי לה, אם תורשע, הוא 20 שנות מאסר, מהעונשים החמורים ביותר הנהוגים בישראל.

הנערה היא ערביה, ולא קרה כלום. כאשר הגיעה רחל לתחנת המישטרה, חזרו עימה השוטרים לדירה ועצרו את כל החמישה שהשתתפו באורגיה הכפויה.

כולם הועמדו לדין בפני השופטים מכס קנת, נחמיה בר, ויהושע גלעד. בראשית הדיון הוכרזה יפה כבלת-שפוחיה והוצא נגדה צו-אישפון. היתר התגוננו בטענות שונות. הם טענו כי כל מה שנעשה באר- תו הלילה היה „אורגיה בחברותה” וכי גם רחל, בת ה-23, הסכימה לכל. לדבר- ריהם התלוננה במישטרה רק מתוך כעס על תכשיטה שנגנבו.

השופטים

האמינו

על השופטים היה להכריע בעניין רמתה המוסרית של רחל. והם אומנם קבעו, כי למרות שהיא ברחה מביתה, מסי- תובבת בארץ וחיה חיים חופשיים, לא הוכח כי עסקה בזנות וכי למרות שהוד- תה כי היא מקיימת יחסי-מין מגיל 15, הרי היא בעלת רמה מוסרית מסויימת, שאולי אינה מוצאת חן בעיני הרבה אנ- שים, אולם בית-המישפט מאמין לגירס- זה. השופטי קבעו כי ליתר המעורבים בפרשה לא היתה רמה מוסרית כפי שיש לנאנסת.

אי לכך הרשיע בית-המישפט את שלור שתי הגברים ואת הנערה באינוס בנסי- בות מחמירות ובשוד תכשיטיה של רחל, ובגזרו את העונשים, הטיל את החמור מכולם על חוזה וקבע: „אין ספק כי היא לקחה חלק פעיל באילוץ המתלוננת לק- יים יחסי-מין עם שני הגברים. היא אשר הפשיטה את המתלוננת בכוח וזרקה את חזייתה כהכנה לשכיבה, ועודדה את קיום היחסים המיניים על-ידי מכות שסימניהן נשארן גם למחרת.”

בית-המישפט הטיל עליה עונש מאסר של 18 חודש, וכן מאסר על תנאי לשנ- תיים, עתה נמצא התיק בעירעור בפני בית-המישפט העליון.

השבוע הגישה בא כוח התביעה ד"ר דרורה פלפל, כתב-אישום נוסף נגד קטי-

המועדון בראשהעין כולם שוכבים עם כולם

הגברים על הריצפה ובעל אותה בכוח. כאשר הוסיפה להתייפח, להתנגד ולצעוק, שלפה חוזה סכין-מיטבח ואיימה להרוג אותה. אחד הבחורים אף ביקש ממנה שי- תהרוג אותה „בלי להשאיר צלקות”.

היא בכתה והתחננה בפני יפה, שהביאה אותה לשם, כי תעזור לה להיחלץ, אך זו סירבה ואף היכתה אותה. אחר-כך אנס אותה גבר אחר, ואז דרשו ממנה לתת להם את מעט התכשיטים שששאה עימה. היא נתנה להם את התכשיטים וסוּף-סוּף הצליחה להימלט מן הבית.

ליד הבית פגש אותה תושב המקום, שהיה בדרכו לבית-הכנסת. הוא שמע את זעקתיה ורצה לעזור לה, אולם אז הגיע אחד הבחורים והרחיק אותו בטענה כי

היא אי-יכולה אשה לאנוס אשה אחרת? מאחר שבהגדרה המישפטית של עביר- רת האינוס נדרש כי אבר-מינו של הגבר יוכנס לאבר-מינה של האשה, נראה לכי- אורה כי התשובה היא שלילית.

מישפטנים התחבטו שנים בשאלה, מה הדיון אם שולמית כופה בסכין שלופה על ראובן לאנוס את גילה? אם ראובן עשה את המעשה רק מפחד הסכין השלופה, הרי שייצא זכאי, ואילו שולמית היא היחידה אשר תואשם באונס.

מיקרה כזה טרם קרה במדינת-ישראל, אולם בחודשים האחרונים נאשמו לראי- שונה בישראל, שלוש נערות בניצוח אר- נס. שתי הראשונות, יפה וחווה * נאשמו בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, יחד עם שלושה גברים, באינוס בנסיבות מחמיר- רות ובגניבה.

מסתבר כי בחודש דצמבר שעבר, פגי- שה המתלוננת, רחל, את יפה בפעם הראי- שונה. רחל התגוררה אז עם ידיד שהכירה רק שבועיים, ברחובות. היא הסרת-בית, מאחר והסתכסכה עם מישפחתה הגרה בי- מושב בגליל, ומאו היא נודדת בארץ. יחי- סיה עם הגבר החדש שלה החלו להת- ערער, באותו הערב רבו, כימעט נפרדו, ולכן ששה על הצעתה של חברתה החד- שה, יפה, לבלות אצלה את הלילה.

„בלי להשאיר

צלקות”

ל כה הזמינה אותה לבקר אצל ידיד בראשון-לציון. בדירתו מצאו כבר את חוזה, וכולם בילו את הזמן בנעימים. הגיי- עו עוד שני גברים צעירים, ויחד אכלו ארוחת-ערב ועישנו סיגריות מהולות בי- חשיש. האווירה התחממה ואז התפשטו כל הנוכחים ונכנסו למיטה הכפולה שעמדה בחדר. רחל סירבה להצטרף להילולה ו- ביקשה ללכת הביתה. אך הבחורות חסמו בפניה את הדרך ונעלו את הדלת. כאשר החלה בוכה התנפלה עליה חוזה, היכתה אותה בפניה, הפשיטה מעליה את החלוק שלבשה, קרעה את חזייתה וזרקה אותה לבית-השימוש. חוזה דרשה ממנה לקיים יחסי-מין עם הגברים וכן להגיע עימה למגע מיני אוראלי. רחל סירבה ובכתה. כאשר היתה ערומה, השכיב אותה אחד

הצריף על הגיבעה נערות בתור פיתיון

השמות בדיים, מפאת גילן ומצבן של הנאשמות.